

tigere Kanoner. Jeg veed nemlig ikke, ad hvilken Veie, det skulde være. Vi ere komne til det stærkeste Materiale, man har, Krudtets Virkning er udviklet ganske overordentligt. At det ikke skulde kunne tænkes, at der kunde komme noget Nytt i den Retning, vil jeg selvfølgelig ikke paastaa, det kunde ikke falde mig ind at vilde narre Nogle her med at sige, at der aldrig skulde kunne komme noget Andet, men der er Ingen, der kan sige, hvormeget det kan blive; man kan kun sige, at det ikke vil blive af nogen overordentlig Betydning. Jeg tror, at naar det ærede Medlem anslog de aarlige Udgifter, altsaa den aarlige Medgang, til 6 à 8 Millioner, er det vistnok temmelig betydeligt, lad os sige 5—6. Summen for det Hele er nemlig anslaaet til 80 Millioner omtrent, lad os sige, at den gaar lidt høiere, jeg tror nu ikke, at den gjør det. Det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) taler altid om upaalidelige Overslag, navnlig Fæstningsoverslag. Jeg vil indrømme, at man kan støde paa mange upaalidelige Overslag her i Livet, og det har ærede Medlemmer naturligvis ogsaa gjort, men Ingenieurkorpsets Overslag have i Reglen været meget paalidelige, fordi de gaa den rigtige Veie, at have Noget at løbe paa. Altsaa vil sige 80 Millioner. Nu veed jeg ikke, hvad Rente man skal regne, men lad os forudsætte, at det skulde laanes Altsammen, det vil saa blive Noget som 3 Millioner, og lad os saa antage, at Hærudvidelsen og det Andet, jeg nævnte, var 1 Million, saa have vi ikke saa ganske Lidt tilbage som aarlig Udgift til den Udvikling, der vil komme, og som ikke vil begynde strax. Naar man siger 5—6 Millioner, har man regnet meget rigeligt. Men det er som sagt Ting, der kunne blive gjorte til Gjenstand for Undersøgelse i Udvalget. Dernæst talte det ærede Medlem om, at han gjerne ønskede Dplysning om, paa hvad Maade Regjeringen havde tænkt sig disse Penge tilveiebragt. Derom skal jeg selvfølgelig fatte mig i stor Rorthed. Jeg vil kun sige ligesom det ærede Medlem sagde, da han i 1873 sad i Statsraadet, da det første Forslag blev forelagt, at det er meget notie overveiet, om Staten kan taale en saadan Udgift, at Regjeringen er kommet til Klarhed over, at det var rigtigt at anvende Pengene og at Staten, saaledes som den pekuniært er stillet, kan gennemføre det. Men at ud-tale mig nærmere om, hvorledes Pengene skulle staves til Veie her ved en første Behandling, der allerede har været saa længe og trukket ud gennem saa mange Dage, det tror jeg virkelig vilde være haabløst. Der kan jo nævnes tre forskjellige Maader: ved at tage det af Kassebeholdningen, ved at

optage Laan, ved Statter; men det er Spørgsmaal, hvorom naturligvis Udvalget kan faae Veiighed til at konferere baade med mig og sikkert ogsaa med Finansministeren og faae alle de Dplysninger, der ønskes; men at kaste det Punkt ind i Debatten her, tror jeg vilde være urimeligt.

Jeg skal dernæst endnu kun tilføie et Par ganske korte Bemærkninger til enkelte andre ærede Medlemmer, som jeg finder Anledning til. Saaledes oplæste det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth) sidste Gang et Citat af den tidligere Krigsminister, General Kauffmann, og jeg maa give ham Ret i, at efter det Citat staaar der, at det vilde være en Ulykke for Kjøbenhavn, men der er ikke Noget dert, som gav det ærede Medlem Ret i at overføre dette til, at det vilde være en Ulykke for Landet, at Kjøbenhavn blev befæstet. General Kauffmanns Bemærkning gif kun ud paa, at det er en Ulykke for en By at blive Sæneplads for en Krig; det er ikke alene en Ulykke for en By, men en Ulykke for hele Landet; men det har ikke Noget at gjøre med hans Mening om, at Kjøbenhavn skal befæstes, og at han mente det, kan intet Menneske være i Tvivl om, som har gjen-nemlæst den Forsvarsplan, som han i 1879 forelagde her. Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Vajer), der glædede sig over mine Udtalelser om Kjøbenhavn som aaben By, idet han troede, at jeg i og for sig ikke havde Noget imod, at Kjøbenhavn var en aaben By, at det har jeg bestemt Meget imod. Jeg vilde anse det for en stor Ulykke, at den var det. Jeg kan ikke tænke mig, at nogensomhelst Ordning af Forsvarsagen her i Landet, baseret paa Kjøbenhavn som aaben By, kan være hensigtsmæssig. I alt Fald maa man da først og fremmest sige, at ingen Regjering kan føres i Landet, naar Kjøbenhavn som aaben By er besat. Jeg tror, at naar en Fjende kommer ind og resolut siger: En à to Hundrede Millioner inden 2 Gange 24 Timer, saa tror jeg, at Freden meget hurtigt vil blive sluttet. Det er nu min Mening. Kan Noget overbevise mig om, at man kan fortsætte Krigen med Kjøbenhavn besat, saa er det noget ganske Andet. Dertil kommer, at saa maa ogsaa Søbefæstningen bort; ellers bliver Kjøbenhavn ikke nogen aaben By. Vi komme altsaa til at flytte Søbefæstningen og saa have en Fæstning andetsteds, og saa maa vi endda risikere, at Kjøbenhavn som aaben By falder i Fjendens Magt, men det kan jeg ikke være med til.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord til